

Nr 587.

Av herrar **Åqvist** och **Johanson** i Huskvarna, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 217, med förslag till lag om folkpensionering m. m.*

Enligt 6 § i det lagförslag om folkpensionering som framlagts vid in-
nevarande års riksdag i proposition nr 217 skall, jämte viss grundpension
om minst 70 kronor, utgå tilläggspension med följande belopp, nämligen:

i	ortsgruppen	I	250	kronor
»	»	II	350	»
»	»	III	450	»

Med avdrag av halva den pensionsberättigades inkomst i vad den må
överstiga 100 kronor eller, om den pensionsberättigade har gemensamt
hushåll med någon, som åtnjuter folkpension, med avdrag av halva det
belopp, varmed årsinkomsten må överstiga 100 kronor men ej överstiger

i	ortsgrupp	I	250	kronor
»	»	II	300	»
»	»	III	350	»

och tre fjärdedelar av överskjutande belopp.

För närvarande gäller att över avgiftspension som motsvarar lagförsla-
gets grundpension men avsevärt understiger denna i storlek utgår allt
efter behovet ett pensionstillägg, som i bästa fall uppgår till 225 kronor
per man och 210 kronor per kvinna. Under vissa förutsättningar kan
härtill komma barntillägg. I verkligheten hava emellertid pensionstill-
läggen stannat vid tämligen blygsamma belopp. År 1933 uppgingo de så-
lunda i genomsnitt till 173 kronor 22 öre för man och 159 kronor 34 öre för
kvinna. Oavsett de kraftiga höjningarna tilläggspensionerna hava i sin
helhet och den kraftiga differentiering, som i propositionen föreslagits,
skänker alltså det framlagda kommittéförslaget avsevärt större fördelar
åt pensionärerna än nu. Den föreslagna bestämmelsen om vissa privile-
gierade inkomster, vilka föranleda ytterligare lättnader i avdragsreg-
lerna, nämligen gåva eller testamente, förutvarande arbetsanställning el-
ler försäkring, som icke är i lag föreskriven, bereder pensionärerna ytter-
ligare förmåner.

De i propositionen föreslagna beloppen för tilläggspensionerna synas oss
väl höga med hänsyn till de ekonomiska konsekvenser, som hela pen-
sionslagen kommer att medföra, ej minst med tanke på den börda, som
kommer att vila på närmast kommande generationer av aktiva sam-
hällsmedlemmar.

Vid en jämförelsevis ringa nativitet och utgifternas eventuella uttagande skattevägen lärer fråga bli om ej bristningsgränsen redan uppnåtts i propositionen. För att minska detta tryck föreslå vi ett återgående till de belopp, som av kommittén föreslagits eller 200 kronor respektive 250 och 300 kronor alltefter dyrort, som redan de innebära en avsevärd förbättring i förhållande till nuvarande tillstånd. Om vi ock gärna velat se en höjning av lägsta gruppen till 225 kronor för att därigenom nå samma belopp, som nu maximalt utgår som pensionstillägg, anse vi oss dock böra avstå från att påyrka en sådan ändring i kommittéförslaget för att ej därigenom rubba proportionerna i förslagets dyrortsgruppering, vilken synes oss hava fog för sig.

En motvikt mot verkningarna av en sålunda vidtagen sänkning av tilläggs pensionerna är att medgiva en högre liggande gräns för de ovan angivna grupperna av privilegierade inkomster. Speciellt hava vi då i tankarna sådana personer, vilka åtnjuta pension på grund av förutvarande anställning. Ju närmare frågan om rätt till pension från enskilda företag kommer sin lösning (exempelvis genom föreskrift om avsättning till pensionsfonder och bättre skydd för dylika fonder, varom förslag väckts vid innevarande riksdag) desto mer och ofta torde också dylika pensioner förväntas komma att spela en roll för de smärre inkomsttagarna. Som en lämplig gräns vilja vi föreslå 400 kronor respektive 500 och 600 kronor. Genom en sådan höjning av de privilegierade inkomsterna skulle säkerligen arbetsgivares intresse för beredande av pension åt förutvarande anställda ökas samtidigt som härigenom skulle underlättas en avkoppling i tid av överårig arbetskraft till förmån för yngre, som under senare tider haft svårt att finna tillfälle till försörjning genom eget produktivt arbete.

Under åberopande av vad vi här ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen i eventuellt antagande av nya bestämmelser om folkpensionering i anslutning till proposition nr 217 måtte besluta att högsta tilläggs pension skall utgå med 200 respektive 250 och 300 kronor samt att i lagförslaget närmare angivna privilegierade inkomster skola vara avdragsfria intill ett belopp av 400 respektive 500 och 600 kronor.

Stockholm den 12 april 1935.

Ernst Åqvist.

C. O. Johanson,
Huskvarna.